

nogen Grad taler i Gaader. Jeg har ikke i mindste Maade været indigneret; og naar jeg har anført det, jeg før anførte, var det, fordi det ærede Medlem trods sine 21½ Aars Virksomhed i Skolen ikke er naaet saa vidt, at han kan skelne mellem en positiv Oplysning og et Forsøg paa at sætte ondt. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, i Anledning af hans sidste Bemærkning, at naar jeg har nævnt de Summer, der gives henholdsvis til Gymnastikinstitutionen og til Statens Lærerhøjskole, var det selvfølgelig ikke med den Hensigt at tage fra Gymnastikinstitutionen, men derimod i det Haab, at det kunde lykkes mig ved denne Oplysning at faa noget mere til Lærerhøjskolen. Det tror jeg, at selv Konfirmander kan forstaa ude i den Skole, hvor det ærede Medlem underviser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen for, at han har saa god Tro til min Undervisning derude, at selv mine Konfirmander kan forstaa ham.

Mads Larsen: I den Programtale, som den højtærede Statsminister holdt her i Folketinget den 17. December forrige Aar, findes der et Par Udtalelser, jeg gerne vil tage som Udgangspunkt for de Betragtninger, jeg har ønsket at fremsætte ved denne Forhandling. Den første Udtalelse findes Sp. 1512 i Folketingstidende — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier. Den højtærede Statsminister udtalte: „Det Ministerium, som i Dag for første Gang træder frem for det høje Folketing, anser det som sin Hovedopgave at modvirke den tilstedeværende Erhvervskrise med den dertil knyttede overordentlig store Arbejdsløshed ved at søge tilvejebragt Betingelser for Udviklingen af et sundt og konkurrencedygtigt dansk Erhvervsliv.“ Nu ligger det nær at stille det Spørgsmaal: Hvilke Midler er bragt i Anvendelse? Naar man ser bort fra de offentlige Arbejder, der i Almindelighed foretages, forekommer det mig, at den nuværende Regering kun har anvendt et eneste Mittel, nemlig Nedsækning af Udgifterne, i alt Fald naar man ser bort fra Sønderjylland; thi det kan ikke nægtes, at man for Sønderjyllands Vedkommende har gjort en Undtagelse ved den Kriselov, man gennemførte i forrige Rigs-

dagssamling. Hvad er nu Resultatet af Regeringens Arbejde i denne Henseende? At Statens Udgifter er bragt ned, men at Kommunernes forhøjes i meget væsentlig Grad, og en Del af det Beløb, som er indvundet for Staten, anvendes til Skattelettelser for de mest velhavende her i Landet, dem med de store Formuer, og mange af disse har i Forvejen tjent paa Kronestigningen. Den Virkning, som Regeringens Sparebestrebelsers har faaet paa Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden, synes meget ringe. Dette er imidlertid forudsat fra alle andre Sider i Rigsdagen end fra Regeringens egen, derom vidner det Forhold, at der fra alle de øvrige Partiers Side er forelagt en Mangfoldighed af Lovforslag, som tilsigter at modvirke Arbejdsløsheden og at mildne Følgerne af Erhvervskrisen.

Den anden Udtalelse, jeg berørte, findes Sp. 1514, hvor den højtærede Statsminister siger: „Skønt udgaaet af et enkelt Parti agter Ministeriet ikke under de forhaandenværende Forhold at tilstræbe Gennemførelse af dette Partis almindelige Programpunkter. Ministeriet ønsker at koncentrere sine Bestrebelsers først og fremmest om saadanne økonomiske Foranstaltninger, som under den tilstedeværende alvorlige og dybtgaaende Erhvervskrise maa anses for uafviselige.“ Det forekommer mig, at den her citerede Udtalelse ikke kunde forstaas anderledes, end at Ministeriet var villigt til at underkaste ikke alene de Forslag, som det selv fremsatte, en saglig og alvorlig Behandling, men ogsaa de Forslag, der fra anden Side blev forelagt, og som tog Sigte paa Afhjælpning af Vanskelighederne og Erhvervskrisen og Formindskelse af Arbejdsløsheden. Mit Partis Formand fremsatte i forrige Samling paa vore Vegne et saadant Forslag, som efter at have været henvist til Udvalg her i Tinget alligevel ikke blev undergivet nogen Realitetsbehandling i Udvalget, endskønt Rigsdagen var samlet over 3 Maaneder efter Udvalgets Nedsættelse, idet Formanden, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, ikke indkaldte til Møde før Samlingens sidste Dag. En saadan Optræden overfor et politisk Parti er en Hensynsløshed, naar det er en Flertalsregering, der foranlediger den, men det bliver en Fornærmelse, naar det er en svag Mindretalsregering, der foranlediger eller i hvert Fald tolererer den. Nu vil en og anden maaske sige, at det var et umuligt Forslag. Dertil vil jeg sige, at det var tværtimod et Forslag, der i flere Henseender laa paa Linie med det For-